

Poštnina plačana v gotovini.

35

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

Štev. 3
1932

Članarina (naročnina) znaša letno 40 Din (18 Lir. 5'50 šilingov).

Vsebina:

Zrelo zgoraj	33	Mesečni čebelarški razgovori	40
Dvignimo naše čebelarstvo	34	Društvene vesti	43
Bilanca blagovnega oddelka za leto 1931	37	Vesti iz podružnic	44
Zlata poroka čebelarja Petra Pavlina	38	Drobiž	46
Opazovalne postaje	38	Listnica uredništva	48

NOVOST ZA ČEBELARJE!

Knjigo Antona Žnidaršiča: »NAŠA KOŠNICA« v srbohrvaščini pošljemo vsakemu čebelarju brezplačno na ogled. Če mu knjiga ne ugaja, nam jo mora tekom 8 dni vrniti, sicer zapade v plačilo.

Cena mehko vezani knjigi Din 30.—, v polplatno Din 40.— fco.
Konzorcij »Detajlista«, Ljubljana, poštni predal 37.

Prodajam 500 kg ajdovega medu

po Din 12.— in 60 kg cvetličnega medu po Din 14.—.

HORVAT FRANC, Crešnjevci pri Gor. Radgoni.

Mala borza za med, vosek in čebele.*

Prodajam 14 obljudenih A.-ž. panjev, ki so do sedaj dobro prezimili in en A.-ž. panj matičnjak za 4 matice. Cena po dogovoru.

Slavko Raič, Ljubljana, Frankopanska 9.

Kupim 5 »kranjčev« za okrepčitev plemenjakov. Pismene ponudbe z navedbo cene pošljite na naslov: Milko Rotar, Rogatec.

Prodajam 200—300 kg zajamčeno pristnega ajdovega pitanca. Cena Din 11'50 franko postaja Beltinci. Pucko Jožef, Ivanci, pošta Bogojina.

Prodajam 30—40 »kranjčev« z mladimi maticami, čiste pristne kranjske pasme, dobro založene z medom. Soklič Ivan, Dob pri Domžalah.

Prodajam 10—15 A.-ž. panjev čebel z mladimi maticami. Panji so večinoma novi. Cena Din 450'— do 500'—. Jalen Matija, Rodine 13, p. Žirovnica Gorenjsko.

Razpošiljam garantiran čebelni pitanec kg Din 13'—. A. Maček, čebelar, Vrhnika.

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Edini slovenski zavod brez tujega kapitala je **VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI** v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru:
 - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
 - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
 - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove proti razpoki in prelomu, in steklo proti ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje proti vlamu.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarске potrebnščine: Blagovni oddetek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. marca 1932. / Številka 3.
Letnik XXXV.

Žrelo zgoraj.

I. Žuman v Šafarskem, Medjimurju.

e pred začetkom svojega čebelarjenja sem opazoval dve leti, katerega panja bi se oprijel. S pomočjo »Sl. Čebelarja« in izkušenih čebelarjev sem našel pravo pot: A.-Ž. panj se mi je najbolj prikupil. Žrelo spodaj pa ne in zakaj? Ker sem dostikrat bral o plesnobi, grizi, ropanju in vlagi v tem panju.

Videl sem namreč in opazoval panje madjarskega sestava, ki so bili proglašeni za najboljše zaradi tega, ker imajo žrelo zgoraj. Kakor smo mi imeli boje za A.-Ž. panj proti njemu, tako so bojevali ogrski čebelarji boj za zgornje žrelo in proti njemu. Zmagalo je žrelo zgoraj. Ne bom navajal borbe in izkušenj ogrskih čebelarjev, temveč samo svoje. Takih panjev ki so jim žrela pod stropom plodišča in medišča (sestav Boczonady), ima do osemdeset izvrsten in vnet čebelar gosp. Štefan Bakan iz Nedelice v Prekmurju. Vzoren čebelnjak in krasne paviljončke lastnega izdelka. Rad sem ga obiskoval, če je prav tri ure daleč od mene. S posebno čebelarško vedo in ljubeznivostjo mi je razlagal

iz svoje prakse, kako in kaj je z žrelom zgoraj.

On ima take panje že od leta 1911. Čebele se mu v njih vedno bolje razvijajo, nego v panjih z žrelom spodaj, ki ga ima A.-Ž. panj.

A.-Ž. pa in pa žrelo zgoraj mi je postalo ideal. Napravil sem si načrt, ki se mi je lepo posrečil. A.-Ž. panj sem v notranjščini pustil v glavnem neizpremenjen, zunanost, oziroma sprednjo stran pa sem izpremenil po svoje tako, da ima žrelo zgoraj in verando. Dve tretjini verande sem odmeril za žrelo plodišča, eno tretjino pa za žrelo medišča. Tako sem združil oboje.

Začel sem čebelariti. V medišče panja sem dejal prvca, v plodišče za drugca. Pred ajdovo pašo sem ju z lahkoto združil. Na ta način dobivam močno živalne A.-Ž. panje.

Natančnega opisa tega panja ne bom podajal, ker po svoje sestavljenega A.-Ž. panja z žrelom zgoraj in z verando ne maram vsiljevati na škodo običajnega A.-Ž. panja. Omenjam pa svoj začetek zaradi lažjega razumevanja članka, s katerim hočem ovreči — iz gole želje za napredek

čebelarstva svoječasna izvajanja g. Kosija v »Slov. Čebelarju«.

Vrata pri ljudskih stanovanjih so slab primer za žrelo pri panju. Če pogledamo v naravo, vidimo, da ima duplo v katero se naselijo čebele, votlino »žrela« navzdol. Čebele v duplu izvrstno prezimujejo in se tudi prej in bolje razvijajo. Vsakemu je znano, da se slabi zrak in vlaga zbirata pozimi zgoraj, potem pa nastane mokrota in za njo ji hitro sledi plesnoba. Z gornjim žrelom pa te nedostatke najlaže odpravimo. Med v zgornjem delu sata čebele laže branijo ropa, ker so zmeraj, pa tudi pozimi pri žrelu. To pa je najboljši dokaz, da ni s toploto tako nevarno, kakor pišejo. Ravno v panju, ki ima žrelo zgoraj, je snaga večja. Pri mojem panju ni treba panja pri čiščenju odpirati, ker ima spodaj zagozdo za čiščenje. To je tudi zelo pravilno za pitanje.

Iz lastne izkušnje v mojih panjih z žrelom zgoraj omenjam naslednje prednosti:

1. V njem sta lahko dve družini.
2. Ker sta obe žreli skupaj, je združitev medišča s plodiščem lahka in čeprav je tudi nastavljanje begalnice na medišče priročno; jaz je ne uporabljam.
3. Zaradi žrela zgoraj ne silijo čebele na dno panja; tistih nadležnih voščenenih pri-

zidkov med podom in satniki, po katerih čebele plezajo na sate, ko pridejo s paše, ni v panju. Zato je čiščenje panja lahko.

4. Če čebele zgoraj izletavajo, tudi laže stražijo, da ne pridejo do medu razni nepozvani gostje. Že pozno v jeseni, ko je minula paša in je bilo že bolj hladno, tako da čebele pri spodnjem žrelu niso bile več na straži, sem opazoval ose, ki so stikale okoli panjev. Videl sem, da so pri eksportnih in dveh A.-Ž. s spodnjim ameriškim žrelom uhajale v panj, pri gornjih žrelih pa ne, ker so bila vedno zelo zastražena.

5. Soparica ali slabi zrak sproti tu iz panja izhlapeva, čebele imajo zmeraj čist zrak, zato pa je panj vedno suh.

6. V zimskem času se ne zbira voda pri žrelu, da bi zmrzovala ter bi bile čebele v nevarnosti, da se jim žrelo zamaši z ledom.

7. Pri vsakem panju, zlasti pa pri združenih, je v zimskem času nekaj mrtvih čebel na dnu panja. Pri žrelu spodaj so čebele v nevarnosti, da se jim žrelo zamaši in da se potem zadušijo. To je pri gornjem žrelu nemogoče.

Prosim tudi druge čebelarje, ki imajo izkušnje z gornjim žrelom, da se oglasijo v »Slov. Čebelarju«. Vsak članek bo gosp. urednik rad sprejel, da bo le iz prakse pisan.

Dvignimo naše čebelarstvo.

Henrik Peternel — Bukov žlak.

Skrbnejše negovanje čebel.

retji korak, ki ga mora storiti čebelar, ako hoče v čebelarstvu napredovati, je, da od leta do leta skrbnejše neguje svoje čebelne družine.

So čebelarska opravila, ki jih moramo izvršiti ob pravem času, ako nočemo zanemariti svojega čebelarstva. Ta opravila, oziroma čas, v katerih jih moremo izvrševati, so mera, ki nam kaže, koliko panjev moremo oskrbovati.

Kdor ima več panjev, nego jih more v svojem prostem času dobro upravljati, dela brez glave, kajti od velikega slabo oskrbovanega čebelarstva bo imel manj koristi, nego bi jih imel od manjšega, toda vzorno oskrbovanega.

Pomudimo se malo pri glavnih opravilih:

a) Prvi spomladni pregled. Izvršiti ga moramo ob lepem vremenu kmalu po prvem glavnem trebežu čebel. Čas za to delo je od 9. do 12. in od 14. do 16. ure ob zelo lepem vremenu. Pregled obstoji v tem, da najprej osnažimo dno panja mrtvic,

pogledamo, ali je med njimi matica, nato pa pregledamo pri podolžnih satih stranske pri prečnih pa zadnje sate, ali je medena zaloga še zadostna. Prepričajmo se tudi, ali so čebele morda žejne. To dokazujejo drobcji strdi na dnu panja. Panje, ki jih sumimo da nimajo matice, moramo temeljito pregledati. Osirotele družine moramo združiti s primatičnimi, ako nimamo rezervnih matic. Ta dela ne zahtevajo izredno mnogo časa.

b) Popoln ali temeljit pomladni pregled opravimo običajno v prvi polovici aprila meseca ob istih urah kot prvi pregled. Panj s podolžnim satjem (n. pr. A.-Ž.) pregledamo od obeh krajev do zaželenega sata. Obenem izrežemo staro trotovino iz satov, precenimo vrednost matice po zalegi, ugotovimo moč družine. Ako treba, dodamo kak lepo izdelan prazen sat in ga postavimo tik zaleženega, da more družina naglo napredovati. Pri prečnem satju (dunajski panj) pregledamo zgornje in spodnje sate do zalege in po potrebi dodamo kak prazen lep sat takoj za zadnjim zaleženim, da družina bolj naglo napreduje. Pri pregledovanju doženemo tudi, ali ima vsaka družina dovolj živeža. Ako je zaloga pičla, moramo takoj pokladati nekoliko razredčen med. Dajati moramo velike količine, ne pa samo žlico kazati. Tudi to delo ne zahteva od čebelarja preveč časa, kakor bi si kdo mislil.

c) P r e s t a v l j a n j e. Brez prestavljanja satov ne dosežemo popolnih uspehov. Ker silijo panji k roju, moramo prestavljanje izvršiti. Glede dnevnega časa velja sledeče. Kdor hoče sebi prav in komur se smilijo čebele, bo prestavljal le ob lepem vremenu, ko so starejše čebele večinoma na paši. Našel bo laže matico, trl ne bo čebel in dobil bo manj pikov. Najugodnejši čas za to delo je med 9. in 12. uro. V sili lahko prestavljamo še med 15. in 17. uro, nikakor pa ne med 12. in 15. uro, ker se takrat prašijo mladice. Silile bi zadi ven iz panja, in se ne bi znale vrniti pri žrelu. Z eno besedo: ob tem času begati čebele pomeni delati nered v panjih.

Za prestavljanje pa že rabimo več časa. Kdor dela pazljivo, odstranjuje obenem prizidke itd., prestavi v eni uri tri družine, torej dopoldne 9 družin, v sili še 6 popoldne, torej na dan 15 družin. Ker mora biti prestavljanje opravljeno tekom 10—12 dni in ker je v tej dobi povprečno komaj 6 do 7 lepih dni za prestavljanje, je 90 družin čisto dovolj za čebelarja, ki razpolaga popolnoma s svojim časom. Še pri tem številu mu bo morala čvrsto pomagati žena ali pa kaka druga domača oseba.

So pa tudi čebelarji, ki so že zelo prekoračili to največje število. Tudi ti prestavljajo, a bolj na debelo in se ne ozirajo ne na dnevne ure, ne na vreme. Tem se ne smili nekoliko tisoč mladih čebel, ki jih pri prestavljanju pohodijo, a za take čebelarje ne pišem.

Ako porabimo za 90 družin že vse ure lepega vremena si lahko izračuna vsak, koliko sme imeti panjev, ako razpolaga le z omejenim časom. Kdor ima n. pr. proste le nedelje in praznike, bo lahko oskrboval 12 družin, pri 24 bo pa moral biti brezobziren napram sebi in čebelam.

d) P o b i r a n j e m e d u. Kakor moramo izvršiti prestavljanje tekom 10—12 dni, tako moramo tudi spomladni med pobrati v 10—12 dnevih. Prerano točen med je prevoden, prepozno ga pobirati pa tudi ne kaže, ker bi si s tem zmanjšali upanje za drugo žetev. Lahko se pa pripeti, da panj neha zalegati zaradi pomanjkanja prostora. Med pobiramo brez težav le ob lepem vremenu in so dnevi omejeni na število 6—7. Vsak ugoden dan pobirati 12 družinam medene sate, jih odkrivati, iztočiti in zvečer vračati, je delo, ki zahteva celega moža in seveda tudi ves prosti čas žene. Trdim torej lahko, da more (seveda ob ugodni letini) pobrati 90 družinam med samo tisti čebelar, ki ima ves čas na razpolago.

Kako pa berejo med tisti, ki imajo 200 do 300 panjev? Seveda s pomočjo delavnih moči, ki jih v ta namen najamejo! Toda to je že obrt, in ako bi bilo veliko takih velečebelarjev, bi kmalu izginil idealni krog manjših čebelarjev.

Kar velja za pobiranje spomladnega medu, velja tudi za odjemanje poletnega, ako nam je kdaj sv. Ambrož tako zelo naklonjen.

e) Vzreja matic, roji, pažnja na matice zahteva od čebelarja prav toliko časa kot prestavljanje ali pobiranje medu. Jasno je, da mora čebelar skrbeti, da imajo vse družine dobre matice, sicer je ogrožena bodočnost njegovega čebelarstva.

f) Zazimljevanje čebel je tudi delo, ki ga mora opraviti največkrat v 14—20 dneh. To delo ni malenkostno. Treba je pregledati vsak panj, da se prepričamo o medeni zalogi in o kakovosti satov. Treba je spraviti prazne sate, ostrgati voščene prizidke, osnažiti rešetko itd.

Ako omenim še nekaj neizogibnih manjših del, n. pr. poprave in pleskanje panjev, zbijanje satnikov, žičenje satnic itd., bo vsak uvidel, da je za čebelarja in njegovo pomočnico 90 panjev več nego dovolj, ako tudi poljubno razpolaga s časom, ker pravi čebelar bo ostal tudi skrben oče svojim čebelicam in ne bo z njimi ravnal kakor trinog. Kdor pa ima malo časa, naj zmanjša število svojih panjev tako, da bo brez beganja zmožel čebelarstva opravila sam.

Dragi sočebelarji! Ne morem drugače, nego da opozarjam vse tiste, ki nimajo izkušenj, da se ne izplača opravljati čebelarstvih del s pomočjo najetih delovnih moči. Predvsem ni lahko dobiti osebe, ki bi čebelarju na ljubo delala, poleg tega pa prenašala še čebelne pike. Ako jo pa najdemo, lahko vidimo v njej bodočega čebelarja ali celo velečebelarja, ki se bo kmalu osamosvojil. Ni izključeno, da bo spoznal dobroto paše v našem kraju in v bližini postavil svoje čebele, mi pa bomo morali prevzeti ob poslabšanih čebelarstvih razmerah svoje že prej za nas preobširno čebelarstvo v lastno oskrbo. Pa je še nekaj drugega, kar govori zoper to, da bi čebelarili s tujimi delovnimi močmi. Dandanes je cena medu tako padla, da ga laže pridelamo nego vnovčimo, stroški za najete delavce so pa rajši večji nego manjši proti

prejšnjim časom. Razen tega moramo računati, da bo država upravičeno obdavčila tak čebelarstvi obrt. Kdor hoče varno hoditi, naj ne povečava svojega čebelarstva brezmiselno, ampak naj ima le toliko panjev, kolikor jih more sam brez težav oskrbovati, ne da bi čutil čebelarstvo kot težko breme. Ženska pomoč je pri čebelarstvu neprecenljive vrednosti. Komur pomaga žena ali gospodinja, to prijetno občuti, ker so tudi pri čebelarstvu dela, za katere je ženska roka bolj spretna nego moška.

Pa še nekaj važnega je, kar nas opominja, naj ne povečavamo svojega čebelarstva do vrtočlavega števila panjev. Nikjer ni zapisano, da ne doživimo nekoliko zaporednih slabih letin, ko bo treba čebelam samo dajati, ne pa jemati. Takrat je štirikrat na boljšem, kdor ima dvakrat manj čebel. Tudi ob najboljši letini se izplača boljše oskrbovanje čebel, kajti v takih družinah je jeseni primanjkljaj zaloge manjši kakor v slabo oskrbovanih. Manj družin v določenem okolišu vsekakor bolje uspe nego dvakrat večje število. A tudi če bi bil primanjkljaj družin isti, bo čebelarjeva denarnica laže zmogla stroške za izpopolnitev zimske zaloge n. pr. 50 panjev, kakor pa 100.

Ne smemo tudi pozabiti, da ogrožajo čebelarstvo tudi čebelne bolezni, in sicer nove, do sedaj še neznane. Ako pride taka nesreča, bo zopet na boljšem čebelar, ki lahko zmaguje delo v svojem čebelarstvu. Zavaljo skrbnejšega čebelarjenja bo prej opazil bolezen in jo bo tudi lahko zatrl ker nima preveč panjev. Ako propade čebelarstvo zaradi bolezni, je manjše čebelarstvo laže obnoviti nego preveliko.

Svoje čebelarstva pa ne smemo nezmiselno povečavati tudi iz ozirov na druge čebelarje. Rajši oskrbujmo tiste čebele, ki jih že imamo, bolj vestno, pa bomo imeli od njih večje dohodke. Tudi drugi ljudje na svetu imajo pravico do nedolžnega razvedrila pri čebelah, tudi drugi so potrebni stranskih dohodkov. Števila čebelnih družin v določenem kraju pač ni mogoče poljubno zviševati. V minulemu letu se je to

pokazalo na ajdovi paši. Kjer je bilo preveč panjev, je tudi paša na ajdi odpovedala, dasi jo prištevamo k najizdatnejšim.

Med nasveti v tem članku in nasveti, ki jih dajejo kmetijski strokovnjaki, je dokaj sorodnega. Odsvetujejo namreč kmetu dokupovanje zemlje zaradi povečanja dohodkov. Svetujejo mu, naj rajši zemljo, ki jo že ima, pravilno in temeljito obdeluje, da mu bo več donášala. V tem primeru nam ne bo treba plačevati večjih davkov, ki so že v sedanji meri za vsakogar preveliki.

Prepričan sem, da je razmišljanje o splošnem dvigu našega čebelarstva zelo

potrebno in da bodo podani nasveti rodili dosti dobrega, ako jih bodo čebelarji upoštevali. Ker pa nihče ni nezmožljiv in tudi nihče vsega ne ve, bom tudi jaz rad čital in uvaževal vse, kar bo pametnega v tej zadevi objavil naš ljubljenski strokovni list »Slovenski Čebelar«.

O p o m b a u r e d n. V zadnji številki nam je napravil tiskarski škrtat grdo pomoto. Na strani 19, prvi stolpec, 6. vrsta mora biti namesto besede podnebje beseda p o k o l e n j e. Prosimo popravite!

(Konec.)

Bilanca blagovnega oddelka dne 31. decembra 1931.

Imovina	Din	p	Dolg	Din	p
Gotovina v blagajni	3.971	65	Upniki	23.896	60
Vloga v Poštni hranil. v Ljubljani	3.743	97	Dolg sklada za Čebelarški dom . .	150.000	—
Vloga v Mestni hranil. v Ljubljani	21.355	—	Premoženje:		
Založna blaga	179.386	38	Početno stanje Din 112.666,75		
Dolžniki	40.261	85	Prebitek „ 628 50	113.295	25
Predplačila	3.300	—			
Inventar:					
3Prodajalne Din 18.469,—					
Tvornice satnic „ 16.704,—	35.173	—			
	287.191	85		287.191	85

Račun izgube in dobička blagovnega oddelka dne 31. decembra 1931.

Izguba	Din	p	Dobiček	Din	p
Obresti sklada za Čebelarški dom	10.058	—	Obresti hranilnih vlog in popusti	2.658	56
Trgovski stroški:			Pribitek pri blagu	78.387	77
Plače in nagrade Din 35.600,—			Povračila za omot, poštnino in		
Najemnine „ 14.600,—			tovornino	9.835	70
Davščine „ 5.514,60					
Zavarovalnine „ 1.379,80					
Oglasi in reklama v					
dnevnikih in Slov.					
Čebelarju „ 5.998,75					
Kurjava in razsvetlj. „ 1.420,—					
Upravni stroški:					
Nabava omota, poštnina, tovornina in drugi mali stroški „ 11.694,18	76.207	33			
Odpis inventarja	3.908	20			
Odpis dubioz	80	—			
Prebitek	628	50			
	90.882	03		90.882	03

V Ljubljani, dne 17. januarja 1931.

Vodja blagovnega oddelka: Adolf Arko, s. r.

Pregledala in v redu našla: Jos. Kobal, s. r. Anton Sluga, s. r.

Zlata poroka čebelarja Petra Pavlina.

Ustanovitelj »Čebelarskega društva za Slovenijo« in »oče velike mere« med slovenskimi čebelarji, gosp. Peter Pavlin iz Ljubljane je praznoval m. m. svojo zlato poroko. Veselja ob tem izrednem dogodku je bilo pri Pavlinovih mnogo in vsa hiša je tekmovala, da kar najpristrčneje proslavi redko priliko. Slavljenca sta bila ta dan baje zelo »štemana«.

Peter Pavlin — med čebelarji splošno znan samo s krstnim imenom — je najstarejši čebelar s panji velike mere. V čebelarsko šolo je hodil k znamenitemu ameriškemu čebelarju Franku Bentonu, ki je živel več let v Ljubljani ter vzrejal matice in jih pošiljal križem sveta. Ta ga je opozoril na Langstrothov panj in na prednosti velikih satov. Oče Peter si je kmalu sam napravil večje število dvostenastih ameriških panjev z enakim plodiščem in mediščem ter jih razpostavil okoli hiše. V njih so bili »junaki«, kakor sam pravi, ki so mu dali »junaške« roje s težo 4 kg in še več. Prepričal se je pa, da so družine v teh panjih strastno ropale. Zato se je odločil za njih preureditev in nastanitev v čebel-

njaku. Nastali so tako zvani »Pavlinovci«, ki so se jih čebelarji naglo oprijeli.

Pri Petru je bilo svojčas zbirališče radevednih in ukazeljnih čebelarjev. Oče Peter ni skrival svojih čebelarskih izkušenj nikomur, in kdor je bil potreben dobrega sveta, ga je pri njem zanesljivo dobil. Ne poznam čebelarja, ki bi poznal iz prakse življenje čebele tako temeljito kakor oče Peter. Njegov dar za opazovanje je nenavaden. Če bi znal bolje sukati pero, bi strmeli, koliko dragocenega čebelarskega znanja in kakšni lepi spomini na našo čebelarsko preteklost so shranjeni v tem preprostem čebelarju.

Peter Pavlin je veren predstavnik pravega našega čebelarja, ki se mu ves svet suče sam okoli čebele. Poštenjak od nog do glave, dobrosrčen in postrežljiv ne pozna grenke besede in pisanega pogleda. Za vse človeške slabosti najde milo besedo in nisem ga še slišal, da bi se spotikal nad slabostjo svojega bližnjega.

Dolžnost hvaležnosti nas kliče, da tudi čebelarji čestitamo očetu Pavlinu na zlati poroki. Naj mu solnce sreče pozlati vse dni njegovega življenjskega večera! Peter! Da bi jih še dolgo pasli v zdravju in zadovoljstvu!

Opazovalne postaje.

Julij Mayer — Dob pri Domžalah.

Premena glavnega poročevalca. Dosedanji glavni poročevalec, g. prof. Verbič, je naslovil na svoje sotrudnike sledeči dopis:

Delokrog našega društva se vedno bolj širi. Sedaj snujemo prašilne postaje, kontrolo medu, čebelarsko posmrtno samopomoč in vrše se priprave za odločno zatiranje pretečih kužnih bolezni. Vsi ti mnogovrstni posli bodo poleg dosedanjih sloneli skoraj vsi le na ramah ljubljanskih društvenih odbornikov. Zato so ti veseli, ako se pojavi član, ki hoče prostovoljno prevzeti del njih bremena. To je storil g. Ju-

lij Mayer iz Doba, ki se je odločil, da se hoče z vso požrtvovalnostjo posvetiti službi glavnega poročevalca za opazovalne postaje.

Nekako tesno mi je pri srcu, ko se poslavljam od svojih vestnih sotrudnikov, posebno od nemalega števila onih, ki so me dolgo vrsto let iz gole ljubezni do dobre stvari podpirali z vsakodnevnimi prispevki, a ločim se od vseh z zavestjo, da društveno stremljenje zaradi tega ne bo trpelo. Še nadalje bomo zbirali gradivo, ki bo podlaga poznejšemu raziskovanju, in

Mesečni pregled za januar 1932.

Kraj	Višina nad morjem m	Panj je teže							Zračna toplina			Dni je bilo									
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil	naj-visja	naj-nižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih	
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pri-	po-	dkg	dne	C ⁰									
		mesečni tretjini dkg						dob-	rab-												
Vič pri Ljubljani .	298	—	—	—	20	25	25	—	70	—	—	+ 5	-14	- 1'5	—	2	2	21	4	6	9
Št. Vid n. Ljubljano	314	—	—	—	30	45	65	—	140	—	—	+ 5	-17	- 3'1	—	2	3	18	13	—	4
Tacen pod Šmarno goro	314	—	—	—	25	15	35	—	75	—	—	+ 8	-14	- 0'4	1	3	2	22	3	6	5
Škofja Loka . . .	349	—	—	—	40	30	25	—	95	—	—	—	—	—	3	3	3	22	1	8	22
Virmaše pri Škofji Loki	361	—	—	—	20	20	35	—	75	—	—	+ 7	-11	- 0'7	2	3	3	22	1	8	11
Blejska Dobrava .	577	—	—	—	15	20	35	—	70	—	—	+ 7	- 9	- 1'1	3	1	1	21	3	7	2
Dob	305	—	—	—	20	10	30	—	60	—	—	+10	-14	- 0'4	4	2	2	20	6	5	3
Rova na Gorenjsk.	350	—	—	—	20	10	30	—	60	—	—	+ 6	-11	- 0'6	—	2	1	20	2	9	3
Breg-Križe	483	—	—	—	10	20	20	—	50	—	—	+ 7	-10	- 2'2	2	2	2	19	3	9	2
Cerknica	575	—	—	—	—	25	50	—	75	—	—	+ 9	-13	- 1'9	2	5	1	13	11	7	16
Sv. Gregor pri Ortneku	736	—	—	—	22	18	24	—	64	—	—	+ 8	-10	- 1'8	2	—	2	14	4	13	9
Krka	300	—	—	—	15	20	30	—	65	—	—	+10	-20	- 1'4	1	—	1	20	3	8	12
Vavčja vas pri Semiču	280	—	—	—	50	20	65	—	135	—	—	+11	-11	—	9	—	1	18	3	10	4
Novo mesto	180	—	—	—	10	20	25	—	55	—	—	+10	-20	- 0'5	3	1	2	22	3	6	1
Leskovec p. Krškem	186	—	—	—	15	15	20	—	50	—	—	+12	-10	+ 1'2	6	2	2	22	3	6	7
Sp. Ložnica p. Žalcu	252	—	—	—	30	35	45	—	110	—	—	+ 5	-16	- 2'1	2	—	2	17	9	5	18
Radvanje p. Marib.	270	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 7	-16	- 1'5	2	2	—	15	4	12	4
Sv. Duh na Ostrem vrhu	536	—	—	—	55	35	45	—	135	—	—	+10	- 7	- 0'8	5	1	1	14	7	10	13
Predanovci	195	—	—	—	50	25	—	—	75	—	—	+ 5	-12	+ 0'1	3	1	1	21	3	7	21
Cezanjevci	182	—	—	—	50	—	110	—	160	—	—	+ 8	-15	- 1'1	3	2	1	17	11	3	14
Muta	387	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 3	-16	- 1'9	—	1	2	8	15	8	17
Bučka	307	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 9	-11	+ 0'1	3	1	—	20	4	7	15
Nedeljica pri Turnišču	170	—	—	—	20	25	60	—	105	—	—	+10	-16	- 0'7	3	2	1	21	5	5	6
Koprivnik pri Kočevju	628	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+10	-26	- 2'9	5	—	1	16	6	9	11

¹ Vsi panji razen radvanjskega so A.-Ž. sestava!

še nadalje bomo z rednimi poročili o uspehih vzbujali zanimanje za čebelarstvo.

Za vaše nesebično dosedanje delovanje se vam kar najtopleje zahvaljujem in vas prosim, da ostanete zvesti društvu in z isto vneto podpirate mojega naslednika, kakor ste mene.

*

Prvič gre danes moje poročilo v javnost. Zato se te prilike poslužujem in pošiljam vsem gospodom poročevalcem najlepše pozdrave.

Zavedam se, da brez vašega zvestega sodelovanja ne bom mogel vršiti naloge, ki sem jo radevolje prevzel, da služi na-

šim skupnim interesom in podvigu slovenskega čebelarstva. Zato se obračam do vas, dragi sočebelarji-poročevalci s prošnjo, da nadalje tudi mene podpirate z izčrpnimi poročili. Obenem pa prosim, da odpošljete mesečna poročila vedno tako, da bodo najpozneje 10. dan vsakega meseca v mojih rokah, da lahko pravočasno sestavim glavno mesečno poročilo za tisk.

Sedaj ob prevzemu bi rad ugotovil stanje društvenega inventarja pri posameznih opazovalnih postajah. Zato vas prosim, da priložite prihodnjemu mesečnemu poročilu listek z navedbo, v kakšnem stanju je toplo-

mer, ali je tehtnica starejše ali novejša izdelave in kakšno je njeno stanje. Prosim zanesljivo!

Glavno mesečno poročilo za januar 1932.

V splošnem je bil januar ugoden za prezimovanje čebel. Suho hladno vreme in oblačni dnevi so ugodno vplivali na zimski počitek. Zadnje dni meseca pa je toplo sonce privabilo čebele iz panjev. Rajale so in se kopale v toplih opoldanskih solčnih žarkih, vendar splošne prahe ni bilo, ker je splošna toplina bila vendarle prenizka. Ponekod so že zazvenele prve lopate k pokopom. Drugod je poraba normalna, ker čebele še niso gojile zalege. Zdravstveno stanje je po dosedanjih poročilih povsod ugodno.

Zadnji topli dnevi so prebudili tudi že teloh. Iz Šmartna ob Paki pravi poročilo, da so pri nekem čebelarju čebelice natakile »hlačice« dne 30. januarja. Tudi iz Dražgoš nad Škofjo Loko in iz Tacna je prejelo društvo vest, da so čebelarji opazovali koncem meseca obnožino z rese. Malo zgodaj zanjo!

Krajevna poročila.

Škofja Loka: Nekoliko dni smo imeli že izletnih, vendar popolnega trebeža ni bilo.

Dob: Panji imajo malo mrtvic. Le eden jih je imel izredno mnogo. Zaloge ima dovolj, žejen ni in tudi brezmatičen ni. Kaj je pravi vzrok nisem mogel ugotoviti. Mrtvice so namreč »suhe«. (Vpraš. ured.: Ali ste mu jeseni dodali čebele iz drugih panjev?)

Cerknica. Stanje čebel je do sedaj ugodno.

Sv. Gregor pri Ortneku: Zadnje dni meseca je bilo čebelicam dano, da so izletele na trebež. Bilo je vse v redu. Panji so zdravi in imajo malo mrtvic.

Leskovec pri Krškem: Gojimo upravičeno upanje, da z ozirom na katastrofalno ajdovo pašo v l. 1931, dobimo sladkor za spomladansko pitanje, ki bo v našem okolišju neizbežno.

Bučka: Zadnje dni so čebele popoldne prav pridno letale. Ker je sosed podnevi pokladal, so mu moje v treh dneh izropale dva kranjčica. Jaz sem bil odsoten. Vendar me je obsodil, da sem jih »poslal«.

Mesečni čebelarški razgovori.

Julij Mayer — Dob pri Domžalah.

M a r e c.

Dosedanje vreme je bilo še precej ugodno za prezimovanje čebel. Zadnje dni v januarju in prve dni v februarju so imele čebelice priliko, da so se otrebile. Vsem onim, ki prezimljajo panje na neprikladnem medu, se je ob tem izletovanju od-

valil težek kamen od srca. Nato je nastopil hud, vprav februarski mraz. Kjer so panji dobro zazimljeni, ni mogel napraviti škode. Nevarnejši je utegnil postati le tam, kjer gospodarji zanikaren čebelar, ki ni svojih panjev dovoljno zadelal. Mrzli februar in hladni marec sta ugodna za prezimovanje in poznejši dober razvoj. Čebele naj po prvem izletu še malo zadremlejejo...

Razvoj v panju pa gre svojo pot. Odkar

je matica začela zalegati, utriplje v panju novo življenje. Treba je snažiti celice, gojiti zalego, pripravljati hrano, donášati vodo, odnašati mrtvice, pa še mnogo drugih poslov je treba opraviti. Vse to delo je smotrno urejeno, vse se vrši v redu. V mesecu marcu je še mnogokrat hladno vreme, ki uničuje in kosi izletujoče čebele. Zato skrben čebelar odvzame čebelicam marsikatero delo.

Že pri prvem naglem pregledu odstranimo z lepenko večino mrtvic. Kar so jih čebele navlekle v hladnih nočeh do žrela, odstranimo s peresom ali z zakrivljeno žico. Tudi z vodo jim lahko postrežemo na ta ali oni način. Jaz sem se navadil, da do srede marca, če le niso premrzli dnevi, pokladam panjem z vodo razredčen med. Liter mlačne tekočine v razmerju 1:1 dolgo zadržuje čebele v panju, da ne silijo v neprijazno marčno vreme. Vendar pokladajmo ves liter naenkrat in ob času, ko že kolikor toliko izletavajo!

Proti koncu marca se pri nas narava zbudi iz zimskega spanja. Tedaj se pojavijo v večji množini že prve pomladne cvetice: zvončki, njim podobne norice in nunkke ali pomladni žefran. Pa tudi leskov grm, jelša in iva že odpirajo nebroj svojih nežnih cvetov. Ponekod se že od začetka meseca dalje šopiri velikocvetni teloh, ki nudi množino zgodnjega cvetnega prahu. Kmalu se mu pridruži rdeči cvet spomladnega resja, ki ponekod odene prisojne bregove z rdečo živo preprogo. Tu je šumenja in opajanja na obilice medu in obnožine! Žal, da je pri nas paša na resju redka in da jo premnogokrat uničijo mrzle pomladne sape...

Na ivi, zvončkih in nunkah naberejo čebele tudi že prve kaplje medu. Vse večjega pomena pa je cvetni prah, ki ga izdatno nudijo iva, leskov grm in jelša. Presen kruhek je to za mlado zalego, saj vsebuje snovi, ki jih zalega tako nujno potrebuje za dober razvoj. Tak cvetni prah potegne ves panj v neumorno delo: matica hitreje in izdatneje zalega, deca se krepkeje razvija, moč panja vidoma napreduje. Sto in

sto lačnih ustec neverjetno naglo prazni polne sklede. Gorje panju, ki mu čebelar ni privoščil zadostne zaloge za ta čas!

Žalostna slika se nam nudi, kjer trpijo čebele pomanjkanje: Kadar primanjkuje medu, se vržejo lačne čebele na mlado zalego, ki bi morala plavati v hrani. Izpijejo mlade žerke, použijejo jajčka, kolikor jih matica še zalega, da, lotijo se celo mlajše pokrite zalege in jo izpijejo! Obupen je pogled na panj, kjer vlečejo čebele tako izpito zalego skozi žrelo. Uničen ni rod enega samega tedna, ampak treh tednov. Od takega izstradanega siromaka pa zahteva »čebelar« še roje in celo medu!

Sedaj mora imeti panj medu na preostajanje. Ves med, ki ga čebele ne porabijo, ostane končno nam in »žanjemo« ga ob prvem točenju.

Dobro je tudi, da sedaj že uredimo napajalnik. Čebele naj imajo vodo pred nosom! Vsak napajalnik je dober, da le ustreza namenom in je kolikortoliko zavarovan, da se ne onesnaži in okuži s čebelnim trebežem.

V mesecu marcu pa tudi nastopijo že gorki dnevi, da čebele pridno lete. Takrat, prijatelj, te čaka prvo delo, res prvo in pravo delo, ki ga moraš opraviti temeljito, saj zavisi od njega prav za prav uspeh ali neuspeh v letu.

Prišel je čas spomladanskega glavnega pregleda.

1. Ugotoviti moramo stanje zalege in moč plemenjaka.
2. Odbrati moramo staro satje, da ga izločimo in pozneje nadomestimo.
4. Skrbeti moramo za trotovino.
5. Očistiti moramo dno in odstraniti lepenko.

L e p e n k a.

Začenjam z zadnjo točko, ker je prav za prav prvo delo, ko odprem plodišče, da izvlečem lepenko izpod čebelnega gnezda. Z nje razberem napredek gnezda izza prvega kratkega pregleda. Kar sem o tem zadnjič zapisal, velja tudi danes. Nato z dobro ostro strguljo potegnem parkrat

preko panjevega dna, da odstranim morebitno nesnažo in golazen.

Medena zaloga.

Preden grem na to delo, si pripravim rezervne polne sate, ki naj jih ima nekaj vsak čebelar od jeseni za to priliko. Če pa teh nimamo, si moramo pripraviti snažne prazne sate. V posodi razredčimo 1 kg medu na pol litra vode. Kjer pri pregledovanju opazimo, da panju primanjkuje medu, vlijemo malo mlačno tekočino z drobnim curkom v pripravljen sat, ki ga pa moramo malo poševno držati. Tekočina se takoj razgubi v celice in jih napolni. Delo ni zamudno in se izplača. Smatram namreč, da je bolje zalogo na ta način dopolnjevati kot pa sedaj pokladati!

Nato od panja do panja!

Danes se ne zadovoljujemo več, da samo ugibamo o porabljeni in še obstoječi zalogi medu. Danes se moramo na oči prepričati, koliko ga je še v panju!

»Družinica« je v najlepšem razvoju in vsak dan se poveča število novorojenčkov kar za stotine. Zato mora biti v panju najmanj toliko medu, kolikor so ga čebele porabile od oktobra dalje. Bolje za panj in za čebelarja, da je medu preveč kot kapljico premalo!

Ker moramo zaradi zalege itak temeljiteje pogledati v panj, odstranimo oba stranska satnika in ju postavimo na kozico. V nastali prostor odmikamo sat za satom in se na ta način lahko prepričamo o količini medene zaloge. Mnogokrat zadostuje, da samo listamo (odmikamo) sate; včasih pa je potrebno, da jih do polovice potegnemo iz panja, posebno pri živalnih panjih.

Stanje zalege. Prvi in najvažnejši namen današnjega glavnega pregleda pa je, da ugotovimo kakovost matice, odnosno zalege ter moči panja.

Matice same ne iščemo, ker nam zalega dovolj jasno pravi, kakšna je. Zato si pa zalego natančneje ogledamo. Za dobro matico ni merodajno, da je mnogo zalege. Ta

mora biti lepo strnjena, brez presledkov in v večjih ali manjših kolobarjih. Posamezne prazne celice še ne govore proti matici.

Kjer pa je mnogo praznine med zalego ali kjer najdemo po več jajčec v eni celici, gospodari matica dvomljive vrednosti: morda je stara, morda bolna, morda pohabljen. Grbasta zalega nam priča o gospodarici-trotovki.

Včasih pa ne najdemo nobene zalege. V naših krajih je sicer precej dvomljivo, da ne bi matice v marcu že zalegale, vendar je možno. Zato moramo skušati, da najdemo matico in morda ugotovimo vzrok dosedanje neplodnosti. Vsekakor si moramo ta pojav točno zapisati in panj nadzirati. Pokladajmo mu nekoliko večerov po četrt litra razredčenega dobrega mlačnega pitanca! Ako v tednu dni še ne najdemo zalege, ni v panju matice. Sicer pa osirotelost navadno kmalu spoznamo po nemiru v panju. Pri vsem tem delu si oglejmo tudi moč plemenjaka. Sveta nam bodi prva in glavna zapoved nenapisanih čebelarskih zakonov: Slabiča ne trpi v čebelnjaku! Slabič ti je le v nadlego in skrb. V takem panju se zalega ne more povoljno množiti. Preden si tak panj odpomore, mine glavna spomladna paša. Zato:

1. porabljalj slabiče, ki imajo sicer zdravo matico, da odpomoreš osirotelemu panju;

2. združuj slabiče v močne plemenjake! Več veselja boš imel od 5 močnih plemenjakov kot od 10 siromakov.

Satje. Sporedno z vsem dosedanjim delom uredimo tudi trotovino. Zdrav plemenjak mora po naravnih zakonih staviti trotovino in gojiti trote. Na nas je, da ta naгон smotreno urejujemo in gojimo, sicer stavijo čebele preveč trotovine. Na primer-nih mestih izpodrežemo sate in nudimo s tem čebelam prostor, da tam izdelajo trotje celice. Ako nimajo primerne prostora, stavijo trotovino drugje, makar sredi najlepšega sata. S takim satom pa nima nihče veselja! Istočasno odbiram o v panjih s pre-

mičnim delom stare sate, da jih pozneje zamenjamo. Vendar ne razdiraj gnezda! V A.-Ž. panjih odbiramo sate pozneje pri predstavljanju, če jih nismo že jeseni.

*

Vse do sedaj omenjeno delo gre naglo od rok in se komaj nekoliko minut pomudimo pri posameznem panju. Nekoliko zamudneje je delo s kranjiči, a ga je treba izvršiti. A kako malo je čebelarjev, ki se tega dela resno lotijo!

Društvene vesti.

Naročnikom sladkorja. Dopis, da je dovoljen trošarine oproščen sladkor, je naše društvo dobilo tik pred izidom februarске številke Slov. Čeb. Z omenjenim dopisom nam je bilo sporočeno, da bo sladkor denaturiran s 5% katranovo raztopino. Ni pa nam bila sporočena ne cena, ne množina sladkorja na posamezen panj. Katranova raztopina nas je zelo presenetila in kar verjeti nismo mogli, da bi bilo to res. Odbor je takoj ukrenil vse potrebno, da prepreči denaturiranje sladkorja s katranom. Med tem pa je na podlagi objave v Sl. Č. zbiral naročila za sladkor, ker je upal, da se bo zadeva mogoče končno vendar le ugodno uredila. Do 17. februarja t. l. je bilo naročenega skupno ravno 7777 kg sladkorja. Do 20. februarja je dobilo društvo dva dopisa glede sladkorja, enega iz tovarne, ki nam sporoča, da s katranom denaturiranega sladkorja ne smemo uporabljati za pitanje čebel, ker vsebuje strupene primesi, ki bi čebelam škodovala. »Zveza« pa nam je sporočila, da je zaradi mnogih pritožb vložila ponovno novo prošnjo na ministrstvo financ, da bi sladkor denaturirali s peskom, žaganjem ali sajami. Naročeno nam je bilo, naj čakamo z naročilom, dokler ne bomo brzojavnim potom obveščeni o rešitvi te prošnje.

Ako se bo zadeva sladkorja ugodno uredila in bo dovoljen neškodljiv sladkor, to je rafiniran sladkor, ki bo mešan s peskom, žaganjem ali sajami, ga bo odbor naročil. S katranom denaturiranega sladkorja pa odbor ne bo naročil, ker noče oškodovati svojih članov. Zaupajte torej glavnemu odboru. Cena sladkorju franko Ljubljana bo znašala okoli Din 8-50. Nadaljnja sporočila bomo objavili morebiti še v tej številki po sklepu lista, ali pa po dnevnikih. Na eno pa moramo še opozoriti naročnike: sladkor bo treba plačati vnaprej. Čebelarji naj bodo na to pripravljani.

Letaki. Nekaterе podružnice še niso poravnale računa za letake, ki smo jih lansko leto razposlali. Prosimo plačila!

Posmrtnina. Po vesteh, ki prihajajo od podružnic, je sklepati, da je bila posmrtnina na podružničnih občnih zborih predmet splošnega zanimanja. Nekaterе podružnice so stavile predlog, naj bi prispevek zvišala na Din 2.—. Osnutek pravil bomo obravnavali na občnem zboru. Pripravite predloge. Praviijo, da smrt vse združji. Mi pa upamo, da nas bo posmrtnina združila še pred smrtjo.

Kako pomagajo podružnice svojim članom. Sedanja gospodarska kriza je žal zajela tudi čebelarje. Marsikateremu je zato težko odriniti člana-

Po končanem delu odenemo panje zopet skrbno. Poleg zadostne hrane je panjem sedaj najbolj potrebna toplota.

Slednjič premislimo, kaj nam je še ukreniti zaradi nabave in poprave panjev in orodja. Čas naglo beži in nenadoma bo rojevina pred durmi...

V zadnji številki nam je tiskarski škrt malo pomagajal. Čebele je poslal na prehrano mesto na praho. Pri prvem pregledu pa je hotel dognati množino zalege, medtem ko želimo spoznati množino zalege.

Tu pa se je izkazala pomoč nekaterih podružnic. Z marljivim delom in štedenjem so si zbrale primerno gotovino, in neka podružnica na Gorenjskem je iz svoje blagajne dodala delni znesek k članarini in jo s tem nekoliko znižala. Neka podružnica je v ta namen priredila domačo zabavo. Druga pa ni čakala, kdaj bo prišel sladkor za pitanje čebel, ampak je prvi sladkor kupila kar sama in ga za manjšo ceno oddajala svojim članom. Čast takim podružnicam!

Predavanja. Podružnice, ki žele čebelarских predavanj, naj sporoče osrednjemu odboru kraj, dan, uro in predmet predavanja. Stroške za predavanja nosi osrednje društvo.

Izvršena predavanja. Dne 6. januarja t. l. je predaval g. Okorn v Trbovljah o raznih izkušnjah v čebelarstvu. Predavanja se je udeležilo lepo število članov.

V Braslovčah je predaval g. Peternel dne 10. januarja t. l. Udeležba 26 članov. Predaval je o pravilnem zazimljenju čebel, o pitanju in o spomladanskih opravilih.

G. Bukovec je predaval dne 17. januarja t. l. v Predolah. Imel je 35 poslušalcev. Predmet predavanja: Napake našega čebelarstva, razvoj moči v panju, naši pridelki, čiščenje medu in voska.

V Žalni, kjer snujejo novo podružnico, je predaval g. Bukovec dne 7. februarja 1932 o umnem čebelarjenju v kranjičih, o prehodu z nepremičnega satja na premično in o pomenu čebelarских podružnic. Udeležba je bila zelo velika — 42 čebelarjev, to znači, kako potrebna je ustanovitev podružnice v tem kraju.

Polovična voznina po železnici na občni zbor našega društva v Celju dne 20. marca t. l. še ni dovoljena. Dobili nismo še nikakega sporočila, čeprav smo vložili prošnjo že v prvi polovici januarja. Zato se bomo morali za obvestitev podružnic in delegatov poslužiti dnevnega časopisja. Prosimo vse, ki se nameravajo udeležiti zbora, naj pazijo na objavo v dnevnikih.

Občni zbor. Ponovno opozarjamo, da bo društveni občni zbor dne 20. marca t. l. v Celju v telovadnici bivšega Orlovskega doma kakor pred leti. Ker je to najvažnejše društveno zborovanje, vabimo vse podružnice, da se ga udeleže v obilnem številu. Od 8—10 bo zborovala »Zveza podružnic v Celju«, od 10 dalje pa osrednje društvo. Dobrodošli nam bodo tudi vsi drugi čebelarji nedelegati.

Opozarjamo na ukinitvev nekaterih vlakov. Iz Ljubljane odrinemo z jutranjim vlakom ob 5. uri 25 min.

POROČILA O SEJAH OŽJEGA ODBORA OSREDNJEGA DRUŠTVA

I. seja dne 14. januarja 1932.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Babnik, Okorn, Raič, Žnideršič in Dermelj.

Tajnik je prebral pritožbo podružnice v Beltincih glede dovažanja čebel v ajdovo pašo in dopis vrhniške podružnice, ki se tudi enako tiče zadeve. Odbor je sklenil, da zaprosi bansko upravo, naj pošlje svojega čebelarkega referenta na Ptujsko in Mursko polje, da prouči na licu mesta pašne razmere, določi primerna pasišča sporazumno s čebelarskimi podružnicami v Ptujju, Veliki Nedelji, Ljutomeru, pri Sv. Marjeti, v Beltincih, Murski Soboti in vriše pasišča v posebni zemljevid ter o vsem tem obvesti društvo. S pomočjo banske uprave želi društvo urediti pašne razmere na Ptujskem polju, ki povzročajo vsako leto neprijetne pritožbe.

O prašilnih postajah in o pripravah, ki jih je izvršil, je poročal g. predsednik Verbič. Odbor je sklenil, da objavi v Sl. Č. poziv čebelarjem, naj se udeleže tekme najboljših čebelnih rodov. Tekma se bo vršila po določenem načrtu pod nadzorstvom posebne komisije, ki naj po daljšem opazovanju odloči, kateri rod je najboljši. Ta rod bo društvo potem na prašilnih postajah gojilo in razmnoževalo. Dokler ne bodo rodovi preizkušeni, bo društvo gojilo na prašilni postaji v Kamniški Bistrici enega izmed doslej znanih najboljših plemenjakov. Ta postaja bo začela delovati že v letošnjem poletju, da napravimo prve poskuse in dokončamo vse priprave za bodoče delo na postaji. Dovoljena so bila sredstva za nabavo potrebnega inventarja za postajo. Primerna vsota se je vstavila v proračun. G. urednik bo objavil v Sl. Č. primeren članek glede prijave najboljših plemenjakov.

Odbor je sklenil, da se bo vršil letos društveni občni zbor dne 20. marca t. l. v Celju in je določil sposed za zborovanje, ki bo priobčen v Sl. Č.

Blagajnik upravnega oddelka je predložil odboru računski zaključek in bilanco upravnega odbora za leto 1931. Odbor je poročilo odobril in ga bo objavil v Sl. Č.

G. Arko je poročal o novem seznamu in ceniku blagovnega oddelka.

II. seja dne 22. januarja 1932.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Babnik, Žnideršič in Dermelj. G. Raič je bil zaradi bolezni odsoten.

Tajnik je prebral zapisnika zadnjih dveh sej in poročal o došlih dopisih.

Na dopis metliške podružnice je odbor sklenil, da naprosi g. Puša v Novem mestu, naj prevzame predavanje v Metliki.

Dopis Trgovske zbornice glede prevoza čebel preko Nemčije je odbor vzel na znanje.

Dovoljena je bila ustanovitev podružnice v Žužemberku in Strigovi.

Na dopis Zveze jugoslovanskih čebelarskih društev v Beogradu zaradi izdajanja skupnega čebelarskega lista je bilo sklenjeno, da predloži g. Antoniolija odbor ne more sprejeti, to pa zlasti zaradi raznoličnosti jezika in pisave.

Važna točka je bil predlog Zveze jug. čebel. društev v Beogradu zaradi skupne nabave čebelarskih potrebščin. Po daljšem razgovoru je odbor sklenil, da načeloma pristaja na predlog »Zveze«, toda le z določenimi pogoji. Zveza naj sklene posebne pogodbe z najugodnejšimi domačimi dobavitelji in inozemskimi, ki bi lahko dobavljali društvom čebelarske potrebščine najboljše kakovosti. V ta namen bi bilo potrebno, da javijo društva letoletno potrebo čebelarskega orodja in navedejo dosedanje dobavitelje in sedanje cene franko svoje skladišče. »Zveza« naj bi sklenila le dobavne zaključke pri izbranih tvrdkah, društvom pa bi bilo na prosto dano, da sama naročajo, prejemajo in plačujejo naročeno blago. O količini prejetega blaga bi obveščale »Zvezo«. Vsekakor bi bilo prav, da bi prihajalo iz inozemstva v skupnih pošiljkah, ker bi s tem prihranili na carinski manipulaciji in tovornini. Za dohodno točko iz inozemstva predlaga odbor Maribor. Za letos je ta akcija itak preozna, ker je naše društvo (in najbrže tudi druga) blago že naročilo. Kljub temu naj odsek ukrene vse potrebno za prihodnjo sezono. Odbor je izvolil kot svojega zastopnika v odsek g. ravnatelja Arka, vodjo Društvene čebelarne, ki ima tudi pravico podpisovati naročila.

O opazovalnih postajah je poročal g. predsednik. Predložil je odboru letni obračun nagrad za pročevalce v znesku Din 3371,—, ki ga je odbor odobril.

G. predsednik je izjavil, da želi odložiti vodstvo opazovalnih postaj, ker je z delom preobložen. Pridobil je za novega vodjo s. Julija Majerja, šolskega upravitelja v Dobu pri Domžalah. Odbor je prosil g. predsednika, naj še nadalje vodi postaje. G. predsednik je izjavil, da bo o stvari še razmišljal in se še informiral pri g. Majerju.

Na tajnikov predlog je odbor določil nove cene za oglase v Slov. Čebelarju.

Enkratna objava oglasa stane:

cela stran . . .	200 Din,
½ strani . . .	150 Din,
⅓ strani . . .	100 Din,
¼ strani . . .	90 Din,
⅕ strani . . .	80 Din,
posamez.vrstica	3 Din.

Za vsako nadaljnjo objavo oglasa se dovoli po 2% popusta, torej za dva-, tri-, štirikratno objavo 2, 4, 6, 8% itd. popusta, za 12 kratno objavo je bil določen 22% popust.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek 8. marca. Kraj in čas običajen.

Podružnica za Ormož in okolico je imela svoj redni občni zbor dne 6. januarja 1932. Navzočni so bili sami čebelarji-okoličani, ki se niso ustrašili ne dolge in težavne poti in ne denarnih izdatkov za podružnico. Čebelarji, posnemajte našega vrlega in naprednega čebelarja g. Franca Klemenčiča iz oddaljene tomaževske župnije. Četrto stoletja je že član podružnice. Ne zamudi nobenega zbora, no-

bene seje, nobenega čebelarskega predavanja. In čebelarji iz Ormoža? — Vzela jih je kriza, »mraz«.

Kljub pičli udeležbi je bil dveurni potek zbora vsestransko zadovoljiv, poročila so bila izčrpna, razprave in pogovori tovariški, zanimivi in poučni. Ne ustrašimo se sedanje krize! Je poudarjal predsednik. Učimo se sloge, delavnosti in požrtvovalnosti od naših čebelic! Čim bolj se bomo družili, tem lažje bomo spoznavali naše težnje, tem izdatnejša bo naša medsebojna tovariška pomoč.

Namesto tajnika g. Rakuša, ki se je preselil, je podal predsednik tudi tajnikovo poročilo: V letu 1931. je bilo v podružnici včlanjenih 26 čebelarjev. Izvoljena delegata sta zastopala podružnico na občnih zborih v Celju in Ljubljani. Njiju poročili so vzeli zborovalci z odobravanjem na znanje.

Meseca julija 1931 se je vršilo pri Vel. Nedelji čebelarstvo predavanje. Lončke za med in druge čebelarske potrebščine je naročala podružnica pri Društveni čebelarni v Ljubljani.

Z letaki in z osebno propagando smo začeli širiti med domačim prebivalstvom večje zanimanje za nakup in porabo medu. — Kr. banska uprava dravske banovine je nakazala in izplačala podružnici 500 Din podpore za nakup točila za med.

Nameravana proslava dvajsetletnice podružnične obstoja se je morala z ozirom na težke gospodarske nepravilnosti opustiti.

Blagajnik g. Kness Mihael je poročal o stanju blagajne:

Dohodkov je bilo 3431.60 Din, stroškov 1703.30 dinarjev, prebitka za 1728.30 Din, od kojega je 1267.55 Din naloženih v hranilnici. Za leto 1932. je do danes priglašeni 16 članov. — V odbor so bili izvoljeni gg.: Preindl Rado za predsednika in tajnika, Gašparič Filip za podpredsednika, Hrčič Franc, za tajnikovega namestnika, Kness Mihael, za blagajnika, Czurda Anton, Klemenčič Franc pa za odbornika.

V razgovoru o »čebelarški samopomoči« so zborovalci priznavali dober namen te ustanove, ki bo imela gotovo tudi zavarovance iz vrst tukajšnjih čebelarjev.

Člani, ki želijo imeti satnice, naj se preskrbe pravočasno z dobro očiščenim voskom in naj ga zaradi predelave do konca marca t. l. izročijo podružnici. G. Zamuda Ivan iz Osluševca je razložil zborovalcem, na kako enostaven način (brez stiskalnice) si lahko kuhajo vosek. — Meseca maja ali junija bo priredila podružnica čebelarstvo predavanje. — Glede pasišč ob ajdovi paši naj ukrene kr. banska uprava, da se bodo sporazumno z merodajnimi čebelarškimi podružnicami izkoriščala pravilno in ne v škodo domačih čebelarjev. Tajnik.

Ustanovitev podružnice v Žalni. Dne 7. februarja smo se zbrali domalega vsi čebelarji iz tukajšnjega okoliša, da ustanovimo čebelarstvo podružnico. Bilo nas je 42. Iz Ljubljane je prišel g. urednik Bukovec, ki nam je razložil pomen podružnice, nato pa predaval o vseh napakah, ki se gode pri čebelarjenju v kranjcih, in kako se jim izognemo. Opozoril nas je na prednosti panjev s premičnim satjem ter nam razložil velik pomen eksportnih, oziroma A. Z. panjev.

Ustanovili smo krepko podružnico, ki bo skrbela, da naše čebelarstvo izboljšamo in izrabimo darove narave umneje in temeljiteje nego doslej. Ako bomo delavni, bomo uspeli, zlasti ker je tudi pri nas že več vzornih čebelarjev.

Središka podružnica je objavila v zadnji številki Sl. Č., da ima 1320 Din 25 par gotovine. To je bilo stanje blagajne ob občnem zboru. V poročilu čitate, da si je podružnica nabavila s podporo banke uprave stiskalnico za vosek. Stiskalnica pa ni bila gotova do občnega zбора, ker so obrtniki delo zavlekli. V januarju smo stiskalnico prejeli in tudi plačali. Zdej, ko je stiskalnica plačana, je ostalo v blagajni še 224 Din 45 par.

Da ne bo krivičnih domnev, dajem to v pojasnilo.

Obenem naznanja podružnica svojim članom, da bo imela svoj prvi mesečni sestanek dne 6. marca ob pol 2 v osnovni šoli pri Sv. Miklavžu. Vabimo vse, da se sestanka udeleže.

Novomeška podružnica bo osnovala podružnico »Društvene čebelarne« pri članu g. Ig. Medvedu v Kandiji. Tam so v zalogi razne čebelarske potrebščine, ki jih bomo v kratkem izpopolnili z novo pošiljko. V zalogi je tudi 15 A. Z. panjev za ceno 1200 Din.

Vosek in voščine (v nakup ali pa v zameno za satnice) prevzema do 15. marca t. l. g. tajnik Lilija v Šmihelu. Vabimo ves člane, naj se točno ozirajo na ta rok, da bodo potem satnice pravočasno v zalogi. Vosek in voščine plačujemo po dnevnih ceni. Lilija, tajnik.

Podružnica v Šmartnem ob Paki je imela dne 6. januarja svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo 13 članov. Po običajnih točkah smo izvolili naslednji novi odbor, v katerem so: Puncer Alojzij, predsednik, Ajdič Franc, podpredsednik, Močnik Franc, tajnik in blagajnik, Satler Franc, Goričnik Jože, Hrastnik Ivan, Podovratnik Janez, odborniki, za delegata pa Ajdič Franc.

Zbor je soglasno pozdravil idejo o ustanovitvi »čebelarske samopomoči«.

Podružnica je prejela od banske uprave podporo 950 Din, za katero smo nabavili stiskalnico za satnice. Sklenjeno je bilo, da jo bomo posojali samo članom, član pa naj bo vsak čebelar! Tajnik.

Novomeška čebelarstva podružnica je zborovala dne 6. januarja na Kmetijski šoli na Grmu. Iz poročila predsednika g. Ludovika Puša smo razvideli, da je bilo delo podružničnega odbora vsestransko živahno. Zlasti ni odbor zamudil nobene prilike in opustil nobenega sredstva, da pripravi pot čebelarški zadrugi. Če se načrt ni uresničil, je iskati krivdo drugje. Podružnica je poskusila vnovčevati kontroliran med v društvenih papirnatih lončkih v Novem mestu in bližnji okolici. Prav tako je nakupovala od čebelarjev vosek in voščine po razmeroma visoki ceni in jim nudila satnice ceneje, kakor bi jih dobili drugje. V preteklem letu se je vršil tečaj za kuhanje voska, ki je dobro uspel. Vodil ga je podružnični predsednik, ki je sodeloval tudi pri snovanju nove podružnice v Šmarjeti.

Tajnik in blagajnik g. V. Lilija je poročal o dobrem društvenem delu, o članstvu, ki ga ima podružnica mnogo, a zelo raztreseno po velikem teritoriju, o denarnem prometu, ki je presegel 16.000 dinarjev in o računskem zaključku. Občni zbor je na predlog revizorjev izrekel staremu odboru razrečnico s pohvalo.

Pri volitvah je bil kljub želji starih odbornikov, naj bi prijele za delo nove moči, izvoljen v glavnem zopet stari odbor. Članstvo je prepričano o njegovi sposobnosti in delu in mu popolnoma zaupa. Tudi revizorja sta ostala stara. Za delegata pa je bil izvoljen le eden, in sicer g. Josip Vales.

Občni zbor je soglasno odklonil ustanovitev »čebelarske samopomoči« po objavljenih pravilih, ker je tako zavarovanje čebelarjev možno pri že osnovanih tovrstnih ustanovah, pač pa je izrazil željo, naj se skuša izvesti zavarovanje čebel proti tatvini, vlomu in čebelnim boleznim. Pri snovanju take »samopomoči« je podružnica pripravljena aktivno sodelovati in na željo predložiti načrt takšnega zavarovanja.

Pri slučajnostih smo obravnavali važno zadevo o zemljevidu o pašah v kotlini reke Krke od Kočevskih hribov in Gorjancev do Krškega polja in Trebanjske kotline. Sklenili smo pričeti z zbiranjem točnih podatkov. Član g. ing. Urbas je obljubil, da pripravi zemljevid. Obširno smo obravnavali pasišče na Gorjancih. Končno je zbor tudi sklenil, da osnuje pri podružnici majhno zalogo najpotrebnejšega čebelarskega orodja, ki ga bomo

nabavljali pri Društveni čebelnari v Ljubljani. Do nadaljnjega bo prevzel zalogo g. Ig. Medved v Kandiji. Tam bodo člani dobili novo orodje in potrebščine. Občni zbor se je dotaknil tudi ustanovitve »Zveze dolenskih čebelarjskih podružnic«. Priprave za to so se prepustile odboru.

V. Liliija, tajnik.

Podružnica za Ljubljano in okolico je imela redni občni zbor dne 20. decembra 1931.

Predsednik g. prof. Josip Verbič je podal pregled podružničnega dela v preteklosti in načrtov za bodočnost.

L. 1931. je imela podružnica 60 članov. Odbor je na 11 sejah razpravljal v glavnem o ureditvi podružnične parcele »Vrtec« pri Tomišljem in o prenosu čebelnjaka.

Od kralj. banske uprave smo prejeli podpore 3300 Din za nabavo voza, od »Kmetске posojilnice in hranilnice v Ljubljani« pa 1000 Din. Za podpori se je izrekla ponovna zahvala.

Ob letošnji hojevi paši je podružnica uredila pod Krimom opazovalnico, redna poročila o paši pa objavljala na deski v oknu blagovnega oddelka.

Denarnega prometa v poslovnem letu je bilo 11.472,48 Din, in sicer dohodkov 8175,28 Din, stroškov 3297,20, preostalo je pa 4878,08 Din. Preostanek je naložen pri čekovnem uradu poštne hranilnice.

Odboru je bila na predlog računskih pregledovalcev izrečena razrešnica.

Poslovnik o uporabi čebelnjaka ostane neizpremenjen. Prijavnina ostane 1 Din, stojnina 3 Din (ob izvrštni paši 6 Din) od panja. Prijavnine podružnica ne vrača, pač pa jo všteje stojnini v dobro. Izposojnina za točilo ostane 1 Din od iztočenega panja, toda najmanj 10 Din, od čistilnika za med pa 5 Din.

Podružnični voz je izvršten, sposoben za prevoz 40, celo do 60 A.-Ž. panjev in je članom na razpolago proti odškodnini 20 Din. Spravljen je v poslopju jetnišnice v Ljubljani. Tam v ravnateljevi pisarni je tudi podružnična strokovna knjižnica, ki nudi članom 28 domačih in tujih spisov.

Soglasno je bil ponovno izvoljen dosedanji odbor z g. prof. Josipom Verbičem na čelu. Na novo je stopil v odbor na soglasno željo zbora gosp. dr. Milan Podgornik v Ljubljani. Računska pregledovalca ostaneta gg. Božič in Supančič, delegati za občni zbor pa gg. Elsner, Ivo Verbič, Sluga in dr. Podgornik.

Odboru je zbor soglasno naročil: Naj deluje za ustanovitev »Čebelarске samopomoči«, stori vse za

uspešno zatiranje čebelam in živini strupene čemrike na Barju in pridobi v last potreben svet za drugi čebelnjak pod Krimom. Organizira naj prevoz čebel članov v ajdova pasišča tako, da bo podružnica v zgled drugim čebelarjem. Gleda naj na to, da bo izraba čebelne paše urejena z zakonito uredbo tako, da bodo varovani interesi organiziranih čebelarjev, domačinov in tistih, ki prevažajo v pašo.

Podružnica Račna je imela svoj redni občni zbor dne 17. februarja v Predolah. Obenem smo privedli tudi predavanje. Ob obilni udeležbi naših članov in tudi članov iz sosednih podružnic nam je g. Bukovec razjasnjeval velike in male napake čebelarjenja, in sicer: o važnejših opravilih v A.-Ž. panju, o moči in razvoju družin, o izrabi paše, o pravilnem pridelovanju medu in voska, o izmenjavi satovja in o izbiri plemenskih matic.

25 čebelarjev nas je prav pridno spravljalo v svoje malhe zares dobre nauke, katerih smo bili vsi potrebni in smo zanje hvaležni. Hvala lepa!

Vnel se je razgovor glede odcepitve nekaterih članov ter ustanovitve nove podružnice v Žalni, ki jo kar iz srca pozdravljamo.

Izvoljen je stari odbor.

Na pritožbo mladega člana, da ni bil obveščen pri vstopu v podružnico, kdo so odborniki, objavljamo, da so:

A. Žitnik v Čušperku, predsednik; A. Adamič na Grosupljem, podpredsednik; J. Kastelic v Predolah, tajnik in blagajnik; J. Novak v Veliki Račni, T. Bambič v Mali Račni, Fr. Hribar v Spodnji Slivnici, odborniki; A. Okorn v Spodnji Slivnici, A. Ravnihar na Grosupljem pa pregledovalca računov.

Članov je 17.

Po živahnih razgovorih o raznih čebelarjskih zadevah smo postali prav veselo razpoloženi in končno pred odhodom še prav čvrsto zapeli »Nazaj še pridemo«.

Podružnica v Poljanah nad Škofjo Loko je imela svoj redni občni zbor januarja t. l. Udeležilo se ga je precej čebelarjev. Izvoljen je bil še stari odbor. Kakor vse kaže, bo letos odpadlo precej članov. Pozna se v resnici, da je tudi v naši dolini kriza. Podružnica bo imela enodneveni tečaj konec maja meseca.

Dobila je podporo od banske uprave za nabavo trcalnice in čistilnika za med. Zahvaljujemo se bankski upravi za podeljeno podporo, obenem pa našemu predsedniku, ki je pripomogel, da smo jo dobili. Janez Oman, tajnik.

Drobiž.

Lončene posode za med kaj rade počijo, ako niso zvezane. Med se pri trjenju širi, pa razžene lonec. To preprečimo, ako napravimo v sredino že skoraj strjenega medu palec široko luknjo, ki mora segati do tal. Napravimo jo s kako palico.

Orjaški pravi kostanj. V bližini Jančjega pri Ljubljani raste na posestvu J. P. pravi kostanj, ki bržkone nima para v Sloveniji. Mogočno je njegovo deblo, da ga dva moža spodaj komaj obsežeta. Njegova krošnja je v premeru široka nad 40 m. Koliko je star, nihče ne ve in tudi ni o tem nikakega sporočila. Stoji na samem in je tako krasne rasti,

da je v ponos vsej vasi. Njegov lastnik se zaveda lepote drevesa in se ni bati, da bi mu streigel po življenju. Ves ponosen mi je pripovedoval, da dobi ob dobrih letinah od tega orjaka toliko mernikov lepega kostanja, da z izkupičkom lahko plača vse davke od svojega precej velikega posestva.

Sladkor s katranom — najnovejšo hranilo za čebele. Po dolgih letih moledovanja je končno prodrlo naziranje, da bi trošarine oproščeni sladkor vendarle utegnil rešiti življenje marsikateri čebelni družini in da je bolje, da dobe čebelarji sladkor za prehrano čebel po »znižani« ceni, kakor da bi ostal ne-

prodan v skladiščih sladkornih tvornic, ki zaradi gospodarske krize itak omejujejo svoje obratovanje.

Dasi smo načelni nasprotniki pitanja čebel s sladkorjem, smo se vendarle razveselili vesti, da ga bodo čebelarji dobili po znižani ceni, zlasti ker je bila lanska letina po mnogih krajih naše banovine skrajno slaba in ker ni več dobiti zanesljivega pitanca. Pa tudi čebelarske denarnice so tako zelo shujšale, da več ne prenašajo večjih »naporov«.

Toda naše veselje je bilo prezgodnje. Skalilo ga je tistih 5% katranove raztopine, ki je z njo sladkor zabeljen. Kar nismo mogli verjeti, da je financa segla po takem sredstvu, da onemogoči uporabo sladkorja za človeško hrano.

Vprašanje je, kako se je mogla roditi misel, da je katranova raztopina primerna primes za čebelno vsakdanjo hrano.

Po izjavi odličnega kemika ni mogoče odpraviti iz sladkorja smradu po katranu. Vrh tega je po mnenju strokovnjakov raztopina strupena za čebele, ker vsebuje derivate karbolne kisline. Tudi nimamo nikake izkušnje, ali čebele s katranom denaturiran sladkor sploh marajo in kako učinkuje na njih organizem ter na razvoj zalege. Nihče ne ve, ali se ne bi satje navzelo tega duha in ali ne bi neprijetno dišal med, ki bi ga pozneje točili iz takih satov. O vsem tem nimamo izkušenj. Vemo le to, da je katranov vonj zelo vsiljiv in da ga živila naglo navzamejo. To je prvi vzrok zakaj tega sladkorja ne moremo priporočati.

Oglejmo si pa še denarno stran te pomoči. Kolikor smo mogli dognati iz časopisov, stane sladkor v osješki tovarni Din 5.90 za kg. Ker uporabljajo za denaturiranje 5% katranove raztopine, je v vreči za 100 kg dejansko 5 kg manj sladkorja. To pa podraži kg sladkorja za 40 par. K temu moramo pribiti še stroške za denaturiranje, tovarnino, dovoznino, pa na posled stane okroglih 9 Din kg. Po tej ceni pa že prodajajo čebelarji med! Visoka cena je torej drugi vzrok, zakaj tega sladkorja ne bomo kupovali.

Mnogo je sredstev, s katerimi je mogoče sladkor napraviti neuporaben za človeško hrano: pesek, žaganje, paprika, razna barvila (ultramarin!), rdeča zemlja, saje i. dr. Drugod so se nekatera prav dobro obnesla in nerazumljivo nam je, zakaj mora biti ravno pri nas nekaj izrednega — nemožnega. Ako je bilo odločujočim činiteljem resnično kaj od tega, da pomagajo čebelarjem, bi pač ne smeli sladkorja denaturirati s tem neprimernim sredstvom.

Čebelarskim organizacijam očitajo člani kaj radi, da nimajo od njih pravih koristi. Če bomo čebelarjem dobavljali tak sladkor, bo nezadovoljstvo še večje. Zato pa naše društvo ne more prevzeti nikake odgovornosti za eventualne posledice, ki bi se pojavile po pitanju s takim sladkorjem.

A. Bukovec.

Kje je naš ajdovec-pitanec? Lani je bila tako slaba letina, da bi letos z lahkoto prodali ves pridelek ajdovca za pitanje čebel. Oglašajo se celo kupci iz drugih banovin in prosijo za naslove čebelarjev, ki imajo naprodaj poštenega pitanca. Postreči jim ne moremo, ker za nikoogar ne vemo.

Nakup pitanca je jako kočljiva zadeva. Kupec mora biti uverjen, da je blago prvovrstno in da so prodajalčeve čebele popolnoma zdrave. Ako je prodajalec kupcu znan, ni odločitev težka, nasprotno pa kupcu ne zadostuje enostavno zatrdilo v inseratu, da je med garantiran pitanec. Ta pojem je precej »široko-gruden«, kajti blago je lahko od zdravih čebel, pa je njegova kakovost slaba, ali pa narobe.

Čudim se, da podružnice v krajih, kjer je leto za letom dovolj ajdovca, prav ničesar ne store, da bi ga čebelarji mogli prodajati za pitanca s podružničnim jamstvom, da je zanesljiv v vsakem pogledu. Saj to vendar ni težko izvesti! Podružnice poznajo svoje člane in njih čebelarstvo, zlasti način pridobivanja ajdovca. Zato tudi lahko jamčijo za člane, o katerih so preverjeni, da imajo pošteno blago. Podružnično pismo jamstvo in primeren podružnični znak na posodi (n. pr. plomba) bi bila najboljša garancija. Tak med bi lahko vsak brez pomisleka kupil za pitanca.

Zelo značilno je, da pitanca ne more iztakniti niti Društvena čebelarna (blagovni oddelek). Pa kljub temu še vedno govore, da je še mnogo starega ajdovca na zalogah. Kakšnega? Kje!

Še pred letom dni je vrelo v čebelarskih vrstah zaradi slabe kupčije z medom. Da ne bo čez leto dni zopet zadrege za kupce, naj podružnice že sedaj kaj ukrenejo, da bomo vsaj z dobrim pitancem lahko postregli. Naj nikar ne pričakujemo vsega od društvenega odbora. Nekatero podružnice so to že uvideli in prav živahno delujejo, le žal da samo nekatero. Vabimo še druge, naj jih posnemajo, pa bo potem mnogo več reda v medeni zadevi.

Anton Janša — prednik dr. Dzierzona. V objavah entomološke postaje na vseučilišču v Minnesoti (USA) je objavil E. C. Alfonsus članek: »Življenje Antona Janše«. Iz članka posnemamo v glavnem to-le: »Janša je bil rojen l. 1734 v Breznici na Koroškem(!). Brez dvo-

ma je Janša duševni velikan med čebelarji in učenjaki. Poznal je že vse skrivnosti čebelinega življenja, ki je nanje sedanost tako ponosna. Dobro je vedel, da je matica mati čebelne družine, da so čebele samice, trotje pa samci. Točno je izpovedal, da čebele lahko preobrazijo čebelno žerko v matico, ako ni preveč stara in da je ženski spol spočet že v jajčecu, ki ga matica znese v čebelino celico. Opazoval je, da se matica praši v zraku in je prvi popisal njeno vrnitev v panj po prahi z znamenjem opravitve v zadku. Povedal je, da je to znamenje odtrgan trotov plemenilni organ. Osirotelim panjem je dodejal na razne načine oprasene matice v matičnicah iz žice. Kar je podal v svojih knjigah, drži še danes kakor pribito. Janša je že pred 150 leti vedel toliko o skrivnostih čebelne družine kakor najboljši čebelarji sedanjih dni. E. C. Alfonsus je sin znanega nekdanjega urednika dunajskega »Bienen Vatra«, Alojza Alfonsusa, ki je umrl v Ameriki pred nekolikimi leti. Na omenjeno vseučilišče ga je spravil naš rojak Francišek Jäger.

Kako preprečimo rojenje čebel? Star Gerstungov nauk, da povzroča rojenje obilica živeža za žerke, je nevzdržen. Sedaj vemo, da je nemogoče preprečiti rojenje, ako je panj že potegnil matičnike, da bi se pripravil za roj. Potem je tako trdovraten v svoji nameri, da ga ni sredstva, ki bi ga od tega odvrnilo. Ako pa vzamemo takemu panju vse sate z matičniki in jih nadomestimo s sati z nepokrito zalego, mu pokvarimo veselje do rojenja tako korenito, da ne rojijo niti panji, ki so imeli že precej godne matičnike. Na ta način so preprečili rojenje stoterim in stoterim panjem, ki so bili celo tik pred rojenjem.

Okrajni kmetijski odbori imajo sedaj redne letne skupščine, na katerih podajajo poročila o delovanju v preteklem letu in obravnavajo proračune za prihodnje proračunsko leto. Za nas čebelarje so okrajni kmetijski odbori v toliko važni, da pričakujemo od njih pomoči za pospeševanje čebelarstva. Naše podružnice opozarjamo, naj se pravočasno zanimajo za proračune, oziroma naj skušajo po vplivnih osebah doseči, da bodo vstavili v proračun tudi primeren kredit za čebelarstvo. Če se ne bomo zganili sami, nas ne bodo vpoštevali, zato ne zamudimo prilike!

Pozna matična praha. Ne le g. J. Virijentu iz Olševka (glej beležko v Sl. Č. 1931, str. 191), marveč tudi meni se je pripetilo, da mi je panj št. 12 sprašil šele 8. oktobra l. l. Matica je potem zalegla tri sate. Več jih ni mogla, ker so

vsi drugi zaliti z medom. Bom letos poročal, kako se bo ta panj obnašal.

Černejšek v Žabjeku pri Slov. Bistrici.

Prispevek k padanju čebel lanskega novembra meseca. Na str. 191 lanskega Sl. Č. je opisano, kako so v Ljubljani in bližnji okolici v novembru čebele padale. Ta pojav sem opazoval tudi jaz, in sicer zlasti pri onih panjih, ki so bili v ajdovi paši. Ti so imeli trote še v zadnji tretjini oktobra in so jih začele čebele preganjati zaradi precej nagle izpremembe toplote. Odgon je trajal 10—14 dni. Ker je bilo podnevi nad 30° C, ponoči pa samo 1—4° C toplote, so tiste čebele in troti, ki so zaostali na krajnih satih, ponoči otrpnili. Kranjiči, ki niso bili v ajdovi paši, so bil ob koncu septembra že brez zalege in brez trotov.

Černejšek v Žabljeku.

Prva brca osvetljenim panjem. Znameniti nemški čebelar dr. Zaiss piše: »Ruski izum osvetljenih panjev, ki so zaradi njega vsi čebelarški časopisi navdušeno završali, se je prav žalostno obnesel. Veter ga je rodil, veter ga je odnesel, ostali so pa strašansko dolgi obrazi lahkoverni čebelarjev. Osvetljeni panji niso počenega ficka vredni. Samo enkrat pregled družino v takem panju, pa bo ozdravljena tvoja novosti željna čebelarška duša.

V Sloveniji so najbolj navdušeni za osvetljene panje nekateri čebelarji v Zgubljeni jami pri Drobļjani. Pravijo, da hočejo z njimi poskusiti kar na debelo. Če se ne bodo obnesli, kar je pa seveda izključeno, bodo poskušali z betonskimi, ki bodo nameščeni meter globoko pod zemljo. Tam bodo najbolj varni proti vročini in mrazu, tatovom in čebelarjevi radovednosti. Čebele bodo prihajale v panj in odhajale na pašo po posebnem električnem dvigalu. Panje bodo pregledavali z najnovejšimi »televizorji«, ki omogočujejo opazovanje skozi debele zemeljske plasti. Med bodo »extrahirali« s posebnimi sesaljkami na propeler, ki je obenem prirejen tudi za čiščenje medu. Za praho matic bodo na razpolago obsežni podzemeljski cvetličnjaki, ki bodo razsvetljeni z ultravijoletno svetlobo.

»Sreča te išče, um ti je dan, našel jo bodeš, ak' nisi zaspan« ...

Listnica uredništva. Ne pošiljajte inseratov uredništvu, nego tajništvu osrednjega društva! Uredništvo nima z inserati nikakega opravka. — Prispevki za »Sl. Čeb.«, ki doslej še niso bili objavljeni, pridejo polagoma na vrsto. Potrpite!

Cenik čebelarkega orodja in potrebščin,

»Društvene čebelarne« v Ljubljani, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. februarja 1932.

Številke in cene so iste kot v seznamu s slikami in ceniku, ki izideta v kratkem.

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli.			
1a	A.-ž. panj na 9 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	240	—
2a	A.-ž. panj na 10 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	250	—
	Panji so opremljeni z mrežo na vratih, čelna stran je popleskana z barvo, vse druge zunanje strani so pa namočene s firnežem.		
	Kovinski deli za A.-ž. panj:		
10	Palica, napol jeklena, pocinkana, 36 ali 39·5 cm (za 9 ali 10 satnikov)	1	—
11	Nosilec za matično rešetko	1	25
12b	Tečaj (pant) za vrata, desni ali levi	1	50
17	Sklepna spona (šarnir) za brado, 1 par	1	25
21a	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	3	—
21b	Mreža, pocinkana, m ²	28	—
18	Zapah za okence, 1 par (desni in levi)	1	50
20	Vijak s polokroglo glavico, za zapah za okence		05
14a	Polzaporica, velika, za vrata		40
14b	Polzaporica, manjša, za zaklopnico in deščico pri okencu		25
15	Blazinica za polzaporico, iz žice		20
19	Vijak, lesni, za šarnirje in pločevinaste blazinice		0
16	Rinčica z vijakom, la, zelo močna, za okence		90
23a	Matična rešetka nemškega fabrikata RT za 1 panj	7	50
23b	Matična rešetka nemškega fabrikata RT m ²	10	—
24a	Matična rešetka, izredno fina in močna, RM, za 1 panj	9	—
24b	Matična rešetka, izredno fina in močna, RM, m ²	100	—
25	Matična rešetka, sestavljena iz kovinskih palčic, »Tiger« 24 × 13 cm	9	—
	Matična rešetka, sestavljena iz lesenih palčic, za en panj	10	—
26	Kvačice, pocinkane, 1 kg	14	—
29	Razstojšče iz pločevine namesto kv. čic, za 9 ali 10 satnikov	2	25
30	Satnik za A.-ž. panj, nezbit	1	—
31	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
32	Zapah za žrelo, kovinski, iz enega kosa, za pritrditev z babcami, št. 21	2	—
34	Zapah za žrelo, kovinski, v ležišču dvostransko premičen	3	—
33	Babica (vijak za montiranje zapaha za žrelo št. 20 na panj)		10
B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.			
61	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
62	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	26	—
63	Čebelarstvo pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	32	—
64	Čebelarstvo pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	32	—
65	Pajčolan z žimnatim vložkom	32	—
66	Čebelarke rokavice cele iz gumija	55	—
67	Čebelarška pipa (Dathejeva)	55	—
68	Kadilnik na meh »Smocker«	58	—
69	Samokadilnik »Vulkan«	140	—
70	Euskol, kadilo za čebele, nemški fabrikat, zavojček 9 kosov	8	—
C. Satnice in potrebščine za žičenje.			
81	Deščica za pritrjevanje satnic	6	—
82	Kolesce za utiranje žice	15	—
83	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	49	—
85	Šilo za vrtnanje luknjic	3	—
86	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratze«)	45	—
87	Svetiljka za gretje kolesca	9	—
89a	Toplinik za vosek s svetiljko za zalivanje satnic (brez cevke)	24	—
88	Cevka za zalivanje satnic	6	—
91	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—
90	Žica, najfinejša, originalen pločevinasti zvitek	6	—
92a	Satnice, 1 kg	52	—
92b	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevši kalo	9	—
94	Žvepljalnik a satje	20	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njega.			
111	Kleščice za A.-ž. panj	27	—
112	Kleščice za prečno satje	24	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
113	Zaklopna kozica za odlaganje satov	35	—
114	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-Ž. panj	100	—
115	Sipalnik, lesen za A.-Ž. panj, na 9 ali 10 satov	25	—
116	Strgulja za snaženje A.-Ž. panja	10	—
117	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
131	Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	15	—
132	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
133	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
134	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
	Cevka za pitanje	3	—
	Nož (rezilo) za izrezanje odprtine v slamnici za Gerstungov podstavek	12	—
	Zamašek za odprtino v slamnici za Gerstungov podstavek	5	—
F. Matica.			
151	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	22	—
152	Kletka za matico pri označevanju	8	—
153a, b	Matičnica (kletka) raznih vrst, Din 5.— do	6	—
154	Matičnica (kletka) ra razpošiljanje po pošti	6	—
155	Pinceta (kleščice) za prijem matice	20	—
G. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.			
160	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	130	—
161	Vilice za odkrivanje satja	24	—
162	Nož za odkrivanje satja	10	—
185a	Lopatca za zajemanje strjenega medu, pocinjena	22	—
118	Nož za izpodrezavanje satja v kranjičih	10	—
119	Nož za izpodrezavanje Apisnikov nad satniki v A.-Ž. panju	10	—
163a	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	850	—
163b	Točilo najnovejšega sistema za 4 sate	900	—
169	Čistilnik za med z dvojnimi satom, 16 l	100	—
170	Čistilnik za med za večji satom, najnovejšega sistema	350	—
171	Sito enostavno (redko) za čiščenje medu	25	—
172	Sito, dvojno, za čiščenje medu, 17 cm	35	—
173	Sito, dvojno, za čiščenje medu, 22 cm	50	—
174	Ploščica iz celuloida za posnemanje medu	3	50
175a, b	Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
176a	Posoda za med, pločevinasta, za ½ kg (za pošiljanje po pošti)	3	—
17, b	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg (za pošiljanje po pošti)	4	—
178a	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg (za pošiljanje po pošti)	6	—
179	Posoda za med, pločevinasta za 4½ kg (za pošiljanje po pošti, 5 kg brutto za netto)	10	—
180	Posoda za med, pločevinasta, ja 25 kg	38	—
182	Posoda za med, iz najmočnejše pločevine, obita z lesom, za ca. 50 kg	100	—
177a	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za ½ kg	4	—
177b	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za 1 kg	5	—
183a	Kozarec za med za ¼ kg (enotni društveni kozarec)	4	—
183b	Kozarec za med za ¼ kg (enotni društveni kozarec)	5	—
183c	Kozarec za med za ½ kg (enotni društveni kozarec)	6	50
183d	Kozarec za med za 1 kg (enotni društveni kozarec)	8	50
	Kozarec za med za 1½ kg	12	—
184a	Lonček iz prepariranega papirja za 3 dkg medu	—	50
184b	Lonček iz prepariranega papirja za ¼ kg medu	—	75
184c	Lonček iz prepariranega papirja za ½ kg medu	1	—
186a	Etiketa, manjša, enobarvna, za razne vrste medu, 7 komadov	1	—
186b	Etiketa, dvobarvna, za razne vrste medu, 5 komadov	1	—
H. Razno.			
165	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratze)	195	—
	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratze)	25	—
168	Štula, odtočna	60	—
	Odvijač za vijake, navaden Din 3.—, boljši	5	—
27	Šablona za zabijanje kvačic	12	—
28	Zabijač za kvačice	12	—
211	Tehtnica za opazovalni panj (originalna švicarska)	700	—
93	Stiskalnica za satnice	850	—
101	Načrt za Pavlinovo stiskalnico	35	—
	Pitalnik za dunajski panj	35	—
213	Čebelarški znak (pozlačena čebelica)	5	—
39	Past za trote	45	—
231	Knjiga Anton Žnidersič »Naš panj«	40	—
191	Beležnica za panj	—	25